

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Concio Prima. Textus Evang. Vocatum est Nomen ejus Jesus. Lucæ cap.2.
Thema: Summus cultus convenit Nomini Jesu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

JANUARIUS.
IN CIRCUMCISIONE DOMINI.
CONGIO PRIMA.

Textus. *Vocatum est Nomen ejus JESUS.*

Thema. De cultu, & reverentia, quæ convenit Sacratissimo nomini JESU.

Exordium. **R**egius Psalmista Psalmo 148. excellentiam Sacratissimi nominis JESU decantat: *Reges terra, & omnes populi, Principes, & omnes Judices terra, laudent nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus solius.* Idem in nova lege deprædicat Sanctus Paulus ad Philippen-
ses cap. 2. *Dedit ei nomen, quod est super omne nomen, ut in nomine JESU omne genu flectatur, cælestium, terrestrium, & inferorum, & omnis lingua confiteatur: quoniam Dominus JESUS CHRISTUS in gloria est Dei Patris.* Citatum textum explicant Cornelius à Lapide, & Tirinus in hunc locum: *Cælestium; id est eorum, qui in cælis sunt, puta Angelorum, hominumque beatorum, terrestrium, id est, hominum, qui in terra degunt, & inferorum, puta eorum, qui expiantur in Purgatorio, & eorum, qui damnati sunt in inferno, sive homines sint, sive Dæmones.* Ita Cornelius: *Omnes ei exhibeant reverentiam Angeli, homines, & dæmones,* ita Tirinus. Hinc S. Paulus epistola 1. ad Corinth. cap. 12. fatetur: *Nemo potest dicere Dominus JESUS, nisi in Spiritu Sancto: id est, invocare uti oportet, seu proficere ad salutem, nisi per gratiam Spiritus Sancti.* inquit Tirinus in hunc locum. Audiantur Ecclesiæ Scriptores: *Talis Reverentia congruit Nomini JESU, ut nemo possit hoc nomen dicere, id est, invocare uti oportet, seu proficere ad salutem, nisi in Spiritu Sancto, id est, per gratiam Spiritus Sancti.* scribit doctissimus Lyranus in 1. epistolam ad Corinth. cap. 12. *Vocabulum JESU gloriosum, omni adoratu, & cultu appellari debet.* Origenes hom. 14. in cap. 2. Lucæ. Non

Patres:

Lyranus.

Origenes.

Non est nomen, quod cœlestia, terrena, & inferna venerentur cernua; nisi nomen JESUS, adeo ut, si fieri possit, Deus ipse veneraretur nomen ejus. ita Paulus de Palatio in cap. 1. Matthæi. ^{Paulus de Palatio.} O pondus nominis JESU! quis appendere, quis dinumerare, quis aestimare valeat hoc nomen in pondere, nunquam sine pondere nominandus est JESUS. exclamat Petrus Cellensis lib. 2. cap. 4. ^{Petrus Cellensis.} Quod Paulus dixit de pane divino, probet autem se ipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat, hoc idem videtur sentire Paulus, cum ab aliquo sumitur proferendum hoc nomen JESUS, & antequam proferat pro re aliqua impetranda, quâ vires naturâ excedat, probet se ipsum, hoc est: probabiliter credat, se esse ingratiâ. Sileceus lib. de nomine JESU. Expressius scribit Episcopus Monopol. Tom. 4. Epit. Sanct. ferm. ordinatum à summis Pontificibus est: *Assumendum est nomen DEI eâ reverentiâ, quâ sacra communio.* Defuper Conceptus dabo.

CONCEPTUS I.

Qui primus inter creaturas hoc sacratissimum nomen JESUS nominavit, fuit Archangelus Gabriel; creatura, quæ omnium primò hoc nomen JESUS audivit nominari, est B. V. MARIA: Ita Lucæ cap. 1. invenire est: *Et ait Angelus ei; Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen ejus JESUM.* Notate hoc: E, cœlis summus DEI minister Archangelus Gabriel est, qui primò hoc nomen JESUS locutus est, est in terra inter mortales electissima & Princeps, quæ nomen JESUS vocari audivit; sicut asseruit & Petrus Damiani ferm. de Nativit. *Omnes quippe Propheeta aut nescierunt, aut penitus tacuerunt, & reservata est prerogativa dignitatis Angelo Gabrieli, qui Sancto ore suo Sanctissima Virgini illud primò evoluit.* Cur DEUS voluit, ut omnium primò nomen JESU ab Angelo pronunciaretur, à B. V. MARIA audiretur? non erra vero, si dixerò ob reverentiâ, ob honorem, qui huic nomini Jesu convenit, quem honorem, ac reverentiâ, è cœlesti curia Archangelus quam maximè novit, virgo sacratissima Spiritu

Sancto plena, optimè didicit. Pro Angelica natura perorat Origenes, & Gerson: *Vocabulum JESU gloriosum, omni adoratu, cultuque dignum, ab hominibus appellari non debuit, sed ab excellentiori quadam, majorique natura,* ita Origenes hom. 14. in Lucam. *Et hoc non fortuito, sed ex suprema Trinitatis consilio,* ita Gerson. 1. parte de Circumcis. Pro intemerata Virgine perorat Philippus Abbas, Bonæ spei: lib. 1. in Cant. cap. 9. *Et quis hoc nomen vel intellexit verius, vel amavit sincerius, vel convenientius predicavit, quam ipsa Virgo Mater, cui primò Angelus nunciavit?*

CONCEPTUS II.

S. Joannes cap. 18. refert, super caput Salvatoris in cruce Judæos titulum affixisse: *JESUS Nazarenus*, &c. Signanter Joannes notat: *Et erat scriptum Hebraicè, Græcè, & Latinè,* Lucas cap. 23. habet: *Erat autem, & superscriptio scripta super eum, litteris Græcis, & latinis, & hebraicis.* Cur ordinavit Deus, ut rectè his tribus linguis sacrum nomen scriberetur? Notate: In terra dari linguas notum est, ex S. Paulo disco, & in cælo dari linguam: 1. ad Corinth. cap. 13. *Si linguis hominum loquar, aut Angelorum.* Illa lingua Angelorum quis dubitat quin sancta sit; qualis ergo est illa lingua cæli, & Angelorum? Respondet quidam Author, gemma animæ lib. 3. cap. 45. *Per Hebræam Linguam, Angelorum exprimimus.* Græcam & latinam linguam, linguas hominum, sacras esse linguas Ecclesia definivit. Lingua cæli, Angelica hebraica, & sancta, lingua humana græca & latina, etiam sancta, sacratissimum nomen JESU scribi super Crucem Deus ordinavit, in reverentiam, cultum, & respectum sanctissimi nominis JESU, nobisque in documentum, nomen JESU non nisi sanctissimis labiis, sancta lingua, & voce pronuntiandum esse, summè nempè venerandum, & colendum; quod & Moyse docuit Deus.

CONCEPTUS III.

Exodi cap. 6. viderat Moyses Rubum ardentem non consumi; dixit ergo; vadam, & videbo visionem hanc, cum jam proximior ardentibus rubis

Rubo fieret, audivit vocem de rubo; *Solve calceamenta de pedibus tuis.* Cur quæso Moyses denudet pedes? scitote apud Populos Orientis, solvere calceamenta de pedibus, reverentiam signare, sic Turcæ intrantes Moscheam, calceamenta de pedibus deponunt, nudipedes ingrediuntur, ibique consistunt, Reverentiam ergo tacite Deus Moysen edocet, dum calceamenta de pedibus solvere jubet. Sed ad quem finem ea reverentia? De nomine Dei oritura erat quæstio, *Tu quis es?* Nomen Dei, quod Altissimus Moysi promulgaverat, nominandum erat Moysi; jubet ergo Deus, Moyses prius solvat calceamenta de pedibus, ad reverentiam, cultum, & venerationem se præparet, corpus & animum adaptet. Discamus ex hinc nomen Dei JESUS, non tam candida mente, voce sancta, sed & corpore undequaque ad reverentiam composito, caput inclinando, corpus curvando, genua flectendo; vocare, & nominare.

CONCEPTUS IV.

Paulum in mortali carne cœlum sursum divina virtute raptum esse ipse testatur 2. ad Corinth. cap. 12. *Scio hominem raptum usque ad tertium cœlum, &c. & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui,* desuper S. Ambrosius serm. 11. *Adhuc Paulus in terris positus jam in regni cœlestis substantiam transformabatur.* Majora addit S. Bruno de laudibus Eccl. cap. 24. *Vis videre Cherubim, respice Paulum.* Quis dicet causam, cur Paulus adhuc mortali carne circumdatus, corpore in cœlum raptus, in Angelum, Cherub quendam transformatus est? causa patebit ex Actis Apostolorum cap. 9. *Elegit Deus Paulum, qui nomen JESUS gentibus deprædicaret: Vas electionis est mihi iste, ut portet nomen meum coram gentibus, & Regibus, & filiis Israël.* Paulus ergo, ut potè vas electionis futurus, in quo nomen JESUS per totum terrarum orbem deportaretur, prius cœli civis, Angelus quidam fieri debuit, in respectum, reverentiam, cultum & honorem sanctissimi nominis JESU, quod gloriosum nomen, non nisi in glorioso vase erat collocandum, & deportandum.

CONCEPTUS V.

Nato divino infantulo in stabulo Bethlemitico, vigilantes Pastores de hoc certiores facti, ad illum celeri cursu venerunt: *Pastores loqueban-*

quebantur ad invicem, transeamus usque Bethlem, & videamus hoc Verbum, quod factum est, quod fecit Dominus, & ostendit nobis, & venerunt festinantes, & invenerunt Mariam, & Joseph, & infantem positum in praesepe, &c. Lucae cap. 2. Non legitur, quod nato infantulo reverentiam fecerint, aut insigniter honoraverint; econtra tres Reges Orientis, ubi ad stabulum pervenerunt, subito in genua coram infante prostrati, adoraverunt, mente, & corpore honorarunt. *Proidentes, adoraverunt eum*, Matth. cap. 2. Quid Mysterii hic latet? quod Magi ex Oriente, potentes licet sint Reges, & Principes, nihilominus summa reverentia, cultu & honore insigni, puerulum in stabulo reverentur? Pastores econtra licet viles homunciones, speciali reverentia Christum honorasse non tententur? observate; dum Pastores advenerant ad praesepe & stabulum, nondum puerulus sanctissimo nomine JESUS insignitus erat, dum verò tres Reges advenissent, puerulus jam circumcisus, *vocatum est nomen eius JESUS*. Proidentes ergo adoraverunt, honorarunt, JESUM, Doctrina: JESUS hoc nomen, super regias dignitates omni modo, omni cultu, venerandum, colendum, honorandum, nominandum esse. Ita conceptum confirmat mellissimus Doctor: *Ipsa acclamante nomine JESU proidentes adoraverunt, venerantur ut Deum, Regem simul agnoscunt, ex nomine, & corona.*

CONCEPTUS VI.

Postquam Salvator noster in crucem affixus agonizans exspiraret, caeli firmamentum, & terrae elementa, ad reverentiam, ad cultum, ad honorem specialem, se accingunt, & preparant, sol obscuratur, quasi ex reverentia luctum induit, terra tremit, petra scinduntur, ex metu reverentia, infernus honorat, dum animas in illis tenebris reclusas, luci restituit, ut ad corpora sua redeuntes honorificum deferant famulatum, & obsequia: ita textus *Multa corpora Sanctorum, quae dormierant, surrexerunt*; Latro honorat in cruce agonizantem, Regem & Dominum Paradisi agnoscens & invocans: *Domine memento mei, dum veneris in Regnum tuum*. Centurio miles honorat Dei Filium clarâ voce deprecans: *Verè filius Dei erat iste*: Plebs antea in juriosa, nunc reveretur, & honorat: *Revertebantur percutientes pectora sua*. Quo-

ro ego, cœli firmamentum, terræ elementa, ac creaturas quid commovet, quid rapit ad tam subitam reverentiam, cultum, & honorem? advertite: Nomen JESUS tunc super caput morientis affixum erat: & ad nomen JESUS eclipsatur sol, solem justitiæ JESUM reveretur; ad hoc lucidum nomen se tenebras esse opere proficitur. Tremet terra, nomini JESU homagium præstat. Inferni sinus aperitur, nomini JESU supremum Dominium designat. Latro in cruce, Centurio miles, numerosa plebs, excellentiæ & honoris titulos deprædicant, Divinitatem, & Majestatem super universa Regna, & Imperia nomini JESU adscribunt nobis in documentum; omni honore, cultu, & reverentia nomen JESUS ab omni creatura nominandum, colendum, venerandum esse.

Hortor ergo omnes cum S. Thoma Aquinate serm. de circumc. honoremus omni reverentia hoc sacrum nomen JESUS, dum nominamus caput denudando, corpus curvando, genua flectendo: ut nos peccatores justificet, justos lætificet, tentatos adjuvet, omnes nos nomini JESU devotos æternum salvet. Amen.

Epilogus.

P IN